

ለአሜሪካ ወደፊት እና ጁላይ 18, 2020 - ቁጥር ሰባት

ቀስተኞች

Jeff Pippenger

2023-09-25

በቅርብ ጊዜ ባቀረብነው አንድ ጽሑፍ ውስጥ የኢሳይያስ ሀያ ሁለት የ“ራዕይ ሸለቆ ሸክም”ን ተመልክተን ነበር። በዚያ ስፍራ “የራዕይ ሸለቆ” በ“ዘመኑ መጨረሻ” መካከል ባሉት ለአዲቅያውያንና ፊላዴልፊያውያን መለያየትን የሚወክል ምድራዊ ምልክት መሆኑን ለይተን አሳይተናል። ሞቾቹን ለአዲቅያውያን ድንግልናዎች ለጥፋት እሳት በጥቅል ያሰራቸው “ቀስተኞች” ነበሩ። በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ውስጥ ቀስተኞች እስልምናን ይወክላሉ።

እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው፡- ስለ ልጁና ስለ ባሪያህ ሴት በፊትህ አትከፋ፤ ሣራ ያለችህን ሁሉ ድምፅዋን ስማ፤ ዘርህ በይስሐቅ ይጠራልና። ደግሞም የባሪያይቱን ልጅ ስለ ዘርህ እርሱ ነውና ሕዝብ አደርገዋለሁ። አብርሃምም ማለዳ ተነሣ፤ እንጀራና አንድ አቁማዳ ውኃ ወስዶ በትከሻዋ ላይ አኖረው፤ ልጁንም ለአጋር ሰጥቶና ሰደዳት። እርስዎም ሄደች በቤርሳሴህ ምድረ በዳ ተቅበዘበዘች። በአቁማዳውም ያለው ውኃ አለቀ፤ ልጁንም ከቀጥቋጦዎቹ በአንዱ በታች ጣለችው። እርስዎም ሄዳ ከእርሱ ፊት ለፊት እንደ ቀስት ርቀት ያህል ራቅ ብላ ተቀመጠች፤ “የልጁን ሞት አላይ” ብላ ነበርና። በፊቱም ተቀምጦ ድምፅዋን አነሣች አለቀሰችም። እግዚአብሔርም የልጁን ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ከሰማይ ሆኖ አጋርን ጠርቶ እንዲህ አላት፡- አጋር ሆይ፡ ምን ሆነሻል? አትፍሪ፤ እግዚአብሔር ልጁ ባለበት ስፍራ ድምፁን ሰምቶአልና። ተነሺ፡ ልጁን አንሺው በእጅሽም አጽንተሽ ያዢው፤ ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና። እግዚአብሔርም ዓይኖቿን ከፈተ፡ የውኃም ጉድጓድ አየች፤ ሄዳም አቁማዳውን በውኃ ሞላች ልጁንም አጠጣችው። እግዚአብሔርም ከልጁ ጋር ነበረ፤ አደገም፡ በምድረ በዳም ኖረ፤ ቀስተኛም ሆነ። ዘፍጥረት 21፡12-21።

እስማኤል፣ የአጋር ልጅ፣ የእስልምና ሕዝብ አባት ሊሆን ነበር፤ እርሱም “ቀስተኛ” ተብሎ ተመስሎ ተገልጦአል። የእስማኤል የመጀመሪያ መጠቀስ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ውስጥ ያለውን ሚና ይለያል።

የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አላት፤ እነሆ፡ ፀንሰሻል፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም እስማኤል ትለዋለሽ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአል። እርሱም የዱር ሰው ይሆናል፤ እጁም በሰው ሁሉ ላይ ይሆናል፤ የሰውም ሁሉ እጅ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፡11-12።

የእስልምና ሕዝብ “በሰው ሁሉ ላይ” ይሆናል፡ “የሰውም ሁሉ እጅ” “በእርሱ ላይ” ይሆናል። “የዱር” ተብሎ የተተረጎመው ቃል የዓረብ የዱር አህያን ያመለክታል፤ ስለዚህ እስማኤል እንደ ትንቢታዊ ምልክት ከመጀመሪያው ጀምሮ ከ“ፈረስ ቤተሰብ” ጋር የተያያዘ ነው። እርሱም የዓለምን አገሮች ሁሉ በሕዝቡ ላይ አንድ ላይ ያሰባስባል።

ሚሊራውያን የራዕይ 9 ሦስቱ ወዮዎች የእስልምናን ትንቢታዊ ታሪክ እንደሚወክሉ አስተውለው በዚህም መሠረት በሁለቱም የዕንባቆም ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ እስልምናን እንደ ፈረስ በምስል አቀረቡት። እነዚያ ሰንጠረዦች “በኃታ እጅ የተመሩ” ነበሩ፤ እናም በዕንባቆም ምዕራፍ 2 ስለ እነርሱ ትንቢት ተነግሮ ነበር። እስልምና በራዕይ ምዕራፍ 8 ቁጥር 13 ባሉት ሦስቱ ወዮዎች እንደሚወከል ያለውን እውነት መናቅ የትንቢትን መንፈስና ዕንባቆምን መናቅ ነው። ይህም መጽሐፍ ቅዱስንና የትንቢትን መንፈስ ሁለቱንም መናቅ ነው።

እኔም አየሁ፡ በሰማይም መካከል የሚበር መልአክን ሰማሁ፤ በታላቅ ድምፅም እያለ፡- ለምድር
ነግረዎቹ፡ ገና ሊነፋ ባሉት የሦስቱ መላእክት የቀሩት የመለከት ድምፆች ምክንያት፡ ወዮ፡ ወዮ፡ ወዮ!
ራእይ 8፡13።

እውነትን መቃወም ወደ ጥፋት እሳቶች መታሰር ነው፡ እናም አድቪንቲዝም ከ1863 ጀምሮ እውነትን በደረጃ
በደረጃ መቃወም ጀመረ። እስልምና በሦስተኛው ወዮ ጊዜ የዓለምን ሕዝቦች ሁሉ አንድ ላይ የሚያሰባስብ
ጉዳይ ነው። ይህ አንድነት በሴፕቴምበር 11, 2001 ተገልጦ ነበር፤ ይህም የሰባቱ ነጎድጓዶች የመጀመሪያ
የምልክት ደረጃ እንደ ሆነ፤ የሰባቱ ነጎድጓዶች የመጨረሻ የምልክት ደረጃን ደግሞ መወከል ያስፈልገዋል።
በ“የመጨረሻዎቹ ዘመናት” ውስጥ የሰባቱ ነጎድጓዶች የመጨረሻ የምልክት ደረጃ የእሁድ ሕግ ነው፤ ከዚያም
በኋላ ሦስተኛው ወዮ ፈጥሮ ይመጣል። አሕዛብን የሚያስቆጣው ኃይል እስልምና ነው፡ እናም
በመጨረሻዎቹ ዘመናት እስልምና በሴፕቴምበር 11, 2001 አሕዛብን አስቆጣ፤ ነገር ግን በተመሳሳይ ጊዜ
“ተገድበው” ነበር። በዚያን ጊዜ ሙሽራይቱ ራሷን ዝግጁ ስታደርግ በሙላት ከሚፈሰሰው አስቀድሞ
የኋለኛው ዝናብ መርጫት ጀመረ።

“በዚያን ጊዜ፣ የመዳን ሥራ ወደ መዝጊያው ሲቀርብ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣል፤ አሕዛብም ይቆጡ
ይሆናል፤ ነገር ግን የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳይከለክሉ ተገድበው ይቆያሉ። በዚያን ጊዜ ‘የኋለኛው
ዝናብ’ ወይም ከኔታ ፊት የሚመጣው መታደስ፣ ይመጣል፤ ይህም ለሦስተኛው መልአክ ታላቅ ድምፅ
ኃይል ለመስጠትና ቅዱሳንን ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈሰሱበት ዘመን እንዲቆሙ ለማዘጋጀት
ነው።” Early Writings, 85.

በሴፕቴምበር 11፣ 2001 የሕያዋን ፍርድ ተጀመረ፤ በእስልምና በአሜሪካ ላይ በተፈጸመው ጥቃት ምክንያት
አሕዛብ ተቆጡ፣ የኋለኛውም ዝናብ መውረድ ጀመረ። ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል፤
የእግዚአብሔርም ቤት ፍርድ በእሁድ ሕግ ቀውስ ላይ ያበቃል፤ ከዚያም የእግዚአብሔር ሌላ መንጋ ፍርድ
ይጀምራል። ከዚህ እጅግ አስፈላጊ ከሆነው እውነት ጋር ብዙ ነገሮች ተያይዘዋል፤ ነገር ግን እነዚህ እውነቶች
በ“የሐበቁቅ ሰንጠረዦች” ተከታታይ ጽሑፎች ውስጥ በጥሩ ሁኔታ ተመዝግበዋል። ወደ ራእይ አሥራ አንድ
ትረካ ከመመለሳችን በፊት፣ እነዚህን ነገሮች በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ማስቀመጥ አስፈላጊ ነበር።

በዚያም ሰዓት ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ፤ የከተማዬቱም አሥረኛው ክፍል ወደቀ፤ በምድር
መንቀጥቀጡም ሰባት ሺህ ሰዎች ተገደሉ፤ የቀሩትም ፈርተው ለሰማይ አምላክ ክብር ሰጡ። ሁለተኛው
ወዮ አለፈ፤ እነሆም፡ ሦስተኛው ወዮ ፈጥሮ ይመጣል። ራእይ 11፡13፣ 14።

በፈረንሳይ አብዮት የፈረንሳይን ሕዝብ መገልበጥ ያመለከተው “ታላቅ የምድር መናወጥ”፣ በእሁድ ሕግ ጊዜ
የዩናይትድ ስቴትስን መገልበጥ ይወክላል። ብሔራዊ ክህደት በብሔራዊ ጥፋት ሊከተል ነው፤ ዩናይትድ
ስቴትስም በምትፈርስበት ጊዜ ምድር ሁሉ ከመሠረቷ ድረስ ትናወጣለች፤ ስለዚህም የ“የምድር መናወጥ”
ምልክት ተጠቅሟል። በዚያን ጊዜ “ሦስተኛው ወዮ ፈጥሮ ይመጣል።” እስልምና በሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች
ላይ እንደ ራእይ ዘጠኝ የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወዮ ተለይቶ ተገልጿል፤ እንግዲህ የመጀመሪያው ወዮ
እስልምና ከሆነ የሁለተኛውም ወዮ እስልምና ከሆነ፤ ሦስተኛው ወዮ ደግሞ እስልምና መሆን አለበት፤
ምክንያቱም ነገር በሁለት ምስክሮች ምስክርነት ይጸናል። ዩናይትድ ስቴትስ በእሁድ ሕግ ጊዜ እንደ ገና
በእስልምና ትመታለች።

እህት ዋይት ስለ ሕዝቅኤል የአጥንቶች ሸለቆ እንዲህ ብላ ትመዝግባለች።

“መላእክት አራቱን ነፋሳት ይይዛሉ፤ እነዚህም ከቁጥጥር ለመላቀቅ እና በምድር ሁሉ ፊት ላይ
ለመንደርደር የሚፈልግ የተቆጣ ፈረስ እንደሚመስሉ ተወክለዋል፤ በመንገዱም ጥፋትንና ሞትን
ይሸከማል።”

«በዘላለማዊው ዓለም ዳርቻ ላይ ሳለን እንቅልፍ እንተኛለንን? ድካማቸው የሆነ፣ ቀዝቃዛና ሙት እንሆናለንን? እንዴት በቤተ ክርስቲያኖቻችን ውስጥ መንፈሱና የእግዚአብሔር እስትንፋስ በሕዝቡ ውስጥ ተነፍሶ በእግራቸው ላይ እንዲቆሙና ሕያዋን እንዲሆኑ በተገኘ እንደ ሆነ! መንገዱ ጠባብ እንደሆነና ደጃም ጭንቅ እንደሆነ ማየት ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ ጭንቅ ደጅ ስናልፍ፣ ስፋቱ ወሰን የለውም።» Manuscript Releases, volume 20, 217.

በራእይ የሐንስ አሥራ አንድ ያሉትን ሁለቱን ነቢያት የሚያስነሳው የ“አራቱ ነፋሳት” መልእክት በመላው የመጽሐፍ ቅዱስ ምስክርነት እንደተወከለው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የተቈጣው ፈረስ መልእክት ነው፤ እንዲሁም በእንባቆም ሁለቱ ቅዱሳን ጽላቶች ላይ በሚታይ ምሳሌያዊ መልኩ የተገለጸው ነው። ኤልያስንና ሙሴን በእግራቸው ላይ የሚያቆማቸው መልእክት፣ ከእነርሱ በእግራቸው ላይ ከቆሙ በኋላ ፈጥኖ የሚመጣው የሦስተኛው ወዮ መልእክት ነው፤ ምክንያቱም የእሑድ ሕግ በሚመጣበት ጊዜና እስልምና እንደገና በሚመታበት ጊዜ ሙሴና ኤልያስ ለአሕዛብ ምልክት እንዲሆኑ ከፍ ይላሉ።

የእስልምና ሦስተኛው ወዮታ ሰባተኛው መለከት ደግሞ ነው። የሰባተኛው መለከት ድምፅ መሰማት መጀመሪያ ፍርድ በተጀመረበት በጥቅምት 22፣ 1844 ነበር።

ነገር ግን ሰባተኛው መልእክት ድምፁን በሚያሰማባቸው ቀኖች፣ መንፋት ሲጀምር፣ እግዚአብሔር ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንደ አስቀድሞ ነግሮአቸው ያለው ምስጢሩ ይፈጸማል። ራእይ 10፣7።

“የሰባተኛው መልእክት ድምፅ ዘመናት” ማለት በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የጀመረው የምርመራ ፍርድ ዘመናት ነው። በዚያን ጊዜ የሞቱት ፍርድ ተጀመረ። ሦስተኛው ወዮ በፍጥነት በሚመጣበት ጊዜ የሰባተኛው መለከት መንፋት እንደገና ይለያል። ይህ መንፋት የምርመራ ፍርድ መጀመሪያ ሳይሆን የእግዚአብሔር ቤት ፍርድ ፍጻሜ እና የእግዚአብሔር ሌላ መንጋ ፍርድ መጀመሪያ ነው።

ሰባተኛውም መልእክት ነፋ፤ በሰማይም ታላላቅ ድምፆች ሆኑ እያሉ፣ የዚህ ዓለም መንግሥታት የጌታችንን የክርስቶስ መንግሥታት ሆነዋል፤ እርሱም ለዘላለም ይነግሣል አሉ። በዙፋኖቻቸውም ላይ በእግዚአብሔር ፊት የተቀመጡት አራቱና ሃያው ሽማግሌዎች በፊታቸው ወደቁ እግዚአብሔርንም ሰገዱ። እያሉ፡- ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ፣ ያለህና የነበርህ የምትመጣም፣ ታላቅ ኃይልህን ወስደህ ስለ ነገሥህ እናመሰግንሃለን። ራእይ 11፣15-17።

“የእግዚአብሔር ምስጢር” በእኛ ውስጥ ያለ ክርስቶስ ነው፤ እርሱም የክብር ተስፋ ሲሆን፣ ሙሴና ኤልያስ ተነሥተው እስልምናን በሚለይ ከእግዚአብሔር ቃል የሚወጣ መልእክት አማካይነት በሚነሡበት የዘመን ክፍለ ጊዜ ይፈጸማል። መልእክቱ ከተቀበለ ነፍስን ለሰማያዊው ጎተራ ያስራል፤ ነገር ግን መልእክቱን ለሚጥሉ ሰዎች ይህ የጥፋት እሳት እንዲቃጠሉ በነደ ለማሰር የእስልምና ቀስተኞች መልእክት ነው። የሰባተኛው መለከት መልእክት፣ የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ለማስገባት እንደ ዓርማ ከመነሣታቸው በፊት፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ያትማል። ዓለም ከመጠንቀቁ በፊት እነዚህ ሁለቱ የተነሡ ነቢያት አስቀድመው መታተም አለባቸው።

“የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ዓለምን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድም ማስረዳት ነው። ዓለም ሊጠነቀቅ የሚችለው እውነትን የሚያምኑ ሰዎች በእውነት ሲቀደሱ፣ ከፍ ባሉና ቅዱሳን መርሆች መሠረት ሲሠሩ፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በሚጠብቁትና ከእግራቸው በታች በሚረግጧቸው መካከል ያለውን የመለያ መስመር በከፍ ባለና የተራቀቀ ሁኔታ ሲያሳዩ ብቻ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ቅድስና የእግዚአብሔር ማጎተም ያላቸውንና ሐሰተኛ የዕረፍት ቀን የሚጠብቁትን ያለውን ልዩነት ግልጽ ያደርጋል። ፈተናው ሲመጣ የአውሬው ምልክት ምን እንደ ሆነ በግልጽ ይታያል። እርሱም እሑድን መጠበቅ ነው። እውነትን ከሰሙ በኋላም ይህን ቀን እንደ ቅዱስ ማክበር የሚቀጥሉ ሰዎች፣ ዘመናትንና ሕጎችን ለመለወጥ ያሰበውን የኃጢአት ሰው ፊርማ ይሸከማሉ። ባይብል ትሬኒንግ ስኩል፣ ዲሴምበር 1፣ 1903።”

ለአሕዛብ መለያ ዓላማ እንዲሆኑ መቶ አርባ አራት ሺህ ከፍ ሲደረጉ፣ አሕዛብ ይቆጣሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ አሕዛብን የሚያስቆጣው ኃይል እስልምና ነው። እስልምና በእሑድ ሕግ ጊዜ እንደገና አሜሪካን ይመታል።

አሕዛብም ተቆጡ፤ ቀጣሪም መጣ፤ ሙታንም እንዲፈረድባቸው ጊዜያቸው ደረሰ፤ ለባሪያዎችህም ለነቢያት፣ ለቅዱሳንም፣ ስምህንም ለሚፈሩ ታናናሾችና ታላላቆች ዋጋን እንድትሰጡ፣ ምድርንም ለሚያጠፉ እንድታጠፋቸው ጊዜው ደረሰ። በሰማይም ያለው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተከፈተ፣ በቤተ መቅደሱም ውስጥ የቃል ኪዳን ታቦት ታየ፤ መብረቆችና ድምፆች፣ ነጐድጓዶችም፣ የምድር መናወጥም፣ ታላቅ በረዶም ሆነ። ራእይ 11፡18-19።

ከዚህ ተከታታይ የትንቢታዊ ክንውኖች በኋላ፣ ዮሐንስ ምልክት ሊሆኑ የሚገባቸውን ቤተ ክርስቲያን ያቀርባል።

በሰማይም ታላቅ ምልክት ታየ፤ ፀሐይን የተለበሰች ሴት፣ ጨረቃም ከእግሮቿ በታች ነበረች፣ በራሷም ላይ የአሥራ ሁለት ከዋክብት አክሊል ነበረ። ፀንሳም ነበረች፣ ልጅ ለመውለድ ምጥ ይዟት እየጮኹች ትታመም ነበር። ራእይ 12፡1።

እዚህ ላይ የተገደለችው፣ የተረገጠችው፣ ከሞት የተነሣችው፣ ከዚያም በኋላ ወደ ሰማይ የተወሰደችው ቤተ ክርስቲያን ታያለች፤ የእግዚአብሔር ዓርማ በፀሐይ ክብር ሲያበራ። እነርሱ በጨረቃ ላይ ቆመዋል፤ ይህም በዘውዳቸው ላይ ያሉትን የአሥራ ሁለቱ ከዋክብት ጥላ ይወክላል። ያ ጥላ የጥንቷ እስራኤል አሥራ ሁለቱ ነገዶች ናቸው፤ እነርሱም በዘውዲ ላይ ያሉት አሥራ ሁለቱ ከዋክብት የሆኑትን አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት በምሳሌ አስቀድመው የሚያመለክቱና የሚያንጸባርቁ ነበሩ። በዚህ ምሳሌ የጥንቷ እስራኤል መጀመሪያ የጥንቷ እስራኤልን ፍጻሜ በምሳሌ ያመለክታል።

ሴቲቱ ልጅ ልትወልድ ቀርታለች፤ ይህም በጥንታዊቷ እስራኤል መጨረሻ የክርስቶስን ልደት ይለያል፤ አሁን ግን ከባቢሎን ወጥተው ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የሚቀላቀሉትን አሕዛብ ልደት ይወክላል። ኤልያስና ሙሴ እንደ ዓርማ ከፍ እንደተደረጉ ወዲያውኑ፣ ለዓርማው ምላሽ የሚሰጡትን ሌላውን የእግዚአብሔር መንጋ ትወልዳለች።

ዓለም “ሊጠነቀቅ የሚችለው” በአሜሪካ ውስጥ የእሑድ ሕግ ሲጀምር በሚነሣው ቀውስ ጊዜ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንደ ዓላማ ከፍ ተደርገው ሲታዩ ብቻ ነው። ከባቢሎን የሚወጡ እና ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የሚቆሙ እነርሱ እንደ ታላቁ ሕዝብ ተወክለዋል። በራእይ ሰባት የተገኙት እነዚህ ሁለት ቡድኖች በደብረ መለወጥ በሙሴና በኤልያስ ተወክለዋል፤ እንዲሁም የተነሣችውና እንደ ዓላማ ከፍ የተደረገችው የእግዚአብሔር ድል አድራጊ ቤተ ክርስቲያን በዚያ የመጨረሻ የቀውስ ዘመን ገና በባቢሎን ያሉት ከእግዚአብሔር ሌላ መንጋ ጋር አንድ ትሆናለች።

የእግዚአብሔርን ቃል ለምትንቀጠቀጡ እናንተ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ስለ ስሜ የጠሉአችሁ ወንድሞቻችሁ፣ ያሳደዱአችሁና ያስወጡአችሁ፡ “እግዚአብሔር ይክበር” ብለው ነበር፤ እርሱ ግን ለደስታችሁ ይገለጣል፤ እነርሱም ያፍራሉ። ከከተማይቱ የድምፅ ድምፅ አለ፣ ከመቅደሱ የሚመጣ ድምፅ አለ፣ ለጠላቶቹ ፍዳን የሚመልስ የእግዚአብሔር ድምፅ ነው። ምጥ ሳይይዛት ወለደች፤ ሕመምዋ ሳይመጣባት ወንድ ልጅ ወለደች። እንደዚህ ያለ ነገር ማን ሰምቶአል? እንደዚህ ያሉ ነገሮችንስ ማን አይቶአል? ምድር በአንድ ቀን ትወልዳለችን? ወይስ ሕዝብ በአንድ ጊዜ ይወለዳልን? ጽዮን ግን ምጥ እንደያዘት ወዲያው ልጆቿን ወለደች። “እኔ ወደ መውለድ አድርጌ ሳለወልድ እቀር ዘንድ እሆናለሁን?” ይላል እግዚአብሔር፤ “ወይስ የማወልድ እኔ ማሕፀንን እዘጋለሁን?” ይላል አምላክህ። እርሷን የምትወዱ ሁላችሁ፣ ከኢየሩሳሌም ጋር ደስ ይበላችሁ፣ ከእርሷም ጋር ሐሄት አድርጉ፤ ስለ እርሷ የምታለቅሱ ሁላችሁ፣ ከእርሷ ጋር በደስታ ተደሰቱ፤ ከማጽናኛዋ ጡቶች እንድትጠቡና እንድትጠቡ፣ ከክብሯም

ብዛት እንድትጠቡና እንድትደሰቱ ዘንድ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ “እነሆ፣ ሰላምን እንደ ወንዝ፣ የአሕዛብንም ክብር እንደሚፈስስ ፈሰሽ ወንዝ ወደ እርሷ አስፋፋለሁ፤ በዚያን ጊዜም ትጠባላችሁ፤ በጎኗ ላይ ትሸከማላችሁ፣ በጉልበቷም ላይ ትንቀሳቀሳላችሁ። እናቱ የምታጽናናውን ሰው እንደሚሆን፣ እኔም እንዲሁ አጽናናችኋለሁ፤ በኢየሩሳሌምም ትጽናናላችሁ። ይህንም ባያችሁ ጊዜ ልባችሁ ደስ ይላል፣ አጥንቶቻችሁም እንደ ሣር ይለመልማሉ፤ የእግዚአብሔርም እጅ በባሪያዎቹ ላይ ታወቃለች፣ ቍጣውም በጠላቶቹ ላይ ይሆናል። ኢሳይያስ 66፡5-14።

በሰማይ ሲያርጉ የሚወለዱት እነዚያ በሚጠሉአቸው ወንድሞቻቸው የተጣሉ ናቸው። የሚጠሉአቸው ወንድሞቻቸውና በሞታቸው ደስ ያላቸው እነዚያ ራሳቸውን አይሁድ ነን የሚሉ ነገር ግን ያልሆኑ ናቸው። እነርሱ በነቢያዊ ምልክት “የእስራኤል ተባራሪዎች” የሚያቆምን ሰንደቅ እግሮች ሥር የሚሰግዱት የሰይጣን ምክርብ ወገኖች ናቸው።

ለአሕዛብም ሰንደቅ ያቆማል፤ የእስራኤልንም ተበታተኑት ያሰበስባል፣ የይሁዳንም ተበታተኑት ከምድር አራቱ ዳርቻዎች ይሰበስባል። ኢሳይያስ 11፡12።

“በቅዱሳን እግሮች ፊት የሚሰግዱት (ራእይ 3፡9) በመጨረሻ እንደሚድኑ ታስባለህ። በዚህ ጉዳይ ግን ከአንተ ጋር መለየት ያስፈልገኛል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ይህ ወገን ራሳቸውን አድሼንቲስቶች ብለው የሚናገሩ ነገር ግን የወደቁ መሆናቸውን አሳዩኝ፤ እነርሱም ‘የእግዚአብሔርን ልጅ ለራሳቸው ዳግመኛ የሰቀሉት ለግልጽም ነውር ያቀረቡት’ ናቸው። እያንዳንዳችንም ሰው እውነተኛ ባሕርይ ያሳይ ዘንድ ገና በሚመጣው ‘የፈተና ሰዓት’ ውስጥ፣ እነርሱ ለዘላለም እንደጠፉ ያውቃሉ፤ በመንፈስም ጭንቀት ተሸንፈው በቅዱሳን እግሮች ፊት ይሰግዳሉ።” Word to the Little Flock, 12.

መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ።